

formaalstjenligt eller tilfredsstillende eller ophjende for nogen at genoptage en Debat om dem. Jeg skal altsaa ikke gøre det, medmindre jeg faar yderligere Anledning dertil. Disse Vædringsforslag ere de, der staa under Nr. 107 til 117 inklusve og under Nr. 119 til 125 inklusve. Derimod er der et Vædringsforslag, som er stillet af den højtærede Krigsminister under Nr. 118, som ligeledes er en Genganger fra 2den Behandling, men som nu er tiltraadt af Udvalget, endstønt Udvalget den Gang fraraadede dets Vedtagelse, hvorefter det ogsaa blev forkastet her i Tinget. Det angaar en Bevilling af 4,000 Kr. til Oprettelse af et Kursus i Husflid for det tjenstgørende Mandstabs. Baaede jeg og en Del Medlemmer her i denne Sal udtalte os imod dette Forslag ved 2den Behandling, og Grunden til, at jeg den Gang fraraadede at vedtage det, var jo selvfølgelig paa ingen Maade, at man ikke onskede, at Soldaterne i deres Fritid beskæftigede sig med Husflid; tværtimod, Udvalgets Flertal ansaa selvfølgelig en saadan Beskæftigelse for at være i høj Grad nyttig, men Udvalget havde en Frygt for, at ved at give en saadan Bevilling, altsaa ved at give Undervisningen i Husflid et officielt Præg, vilde man muligvis fremkalde den Ansæelse saavel hos Mandstabet, som vel ogsaa til Dels hos Befalingsmændene, at det var en Tjenestefag, og at man derved vilde bebyrde det indfaldte Mandstabs yderligere, end det selvfølgelig allerede maa være ved den Tjeneste, det har at udføre. Der blev imidlertid fra flere Medlemmers Side her i Salen udtalt, at denne Frygt vistnok ikke var begrundet, og man satte saa overordentlig Pris paa den Hjælp, der paa den Maade blev givet de indfaldte til at tilbringe deres Aftener paa en nyttig Maade, at Udvalget har besluttet sig til i sin Helhed nu at anbefale dette Forslag til Vedtagelse. Endstønt den Frygt, vi havde fra Begyndelsen af, at dette Spørgsmaal skulde blive betragtet som et Tjenestespørgsmaal, ikke er ganske hævet, saa maa jeg dog antage, at den Diskussion, som har fundet Sted her i denne Sal om dette Spørgsmaal, vil bidrage til at gøre det klart baaede for de befalende og for Mandstabet, at her ikke er Tale om nogen Tjenestepagt. Jeg vil antage, at Bevillingen kun vil blive anvendt paa Steder, hvor der er særlig gode personlige Kræfter, der have Gøne og Vist til at lede den Undervisning, og at den saa derigennem baaede kan bidrage til virkelig Gavn for Mandstabet derved, at det lærer nogen Husflid, og bidrage til et noget

famneratligt Forhold, for saa vidt det overhovedet kan finde Sted mellem Officerer og Mandstabs. Men jeg kan ikke andet end anmode den højtærede Minister om ved Beløbets Anvendelse særlig at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det bliver tilkenbegivet Mandstabet, at der her ikke er Tale om nogen Tjenestepagt eller Tjenestefag. Paragraffen slutter med en hel Del Vædringsforslag, om hvilke der har været Enighed mellem Ministeren og Udvalget angaaende en hel Del personlige Understøttelser, som jeg ikke skal omtale. Ja, naar jeg sagde, at Paragraffen slutter med noget, vi have været enige om, saa er det ikke ganske Tilfældet, thi Paragraffen slutter med et Forslag, som angaar det militære Gendarmkorps, og der er ganske vist ikke opnaaet Enighed i Udvalget om det Spørgsmaal; Flertallet indstiller selvfølgelig at forkaaste den Bevilling.

Vædringsforslagene, der ere stillede af den højtærede Minister til § 26 fra Nr. 202 til 209 inklusve, gaa allesammen ind under den Kategori, som jeg omtalte under Nr. 22 som Gengangere, om hvilke der ikke senere er truffet nogen Overenskomst, og som allesammen staa tiltraadte af Mindretallet, hvorimod Flertallet nu som tidligere ikke har fundet Anledning til at tiltræde dem.

Krigsministeren (Barnson): Ja, saaledes som Egen staaer i Øjeblikket, giver den mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg er selvfølgelig meget glad ved, at Vædringsforslaget under Nr. 118 nu er tiltraadt af Udvalget. Jeg kunde kun ønske, at det samme var Tilfældet med andre Vædringsforslag, der ogsaa bevæge sig paa lignende neutrale Gebeter. Naar det nu imidlertid ikke kan være anderledes, maa jeg jo finde mig i det. Med Henhyn til den ærede Ordførers Udtalelser om Vædringsforslaget under Nr. 118 vil jeg for en Gangs Skyld dog gøre den Bemærkning, at jeg haaber, at dette maa foranledige den ærede Ordfører til, at han en anden Gang tror paa Krigsministerens Ytringer om, hvad der ligger til Grund for en saadan Bevilling. Hvis den ærede Ordfører vilde je i Anmærkningerne Side 409, vilde han se, at Krigsministeriet der udtrykkelig siger, at det naturligvis skal være en frivillig Sag. Det vilde det ærede Medlem ikke tro paa, og derfor skulde der andres Vidnesbyrd til for at faa ham til at tro det. Det gjorde mig ondt, at det har været nødvendigt, men jeg haaber, at det vil være overflødigt en anden Gang. Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 126—127, da er jeg taknemlig for, at Udvalget har tiltraadt